

2021.08.17. Bűnbánati istentisztelet

Köszöntés: Bűnbánati együttlétünk megáldása és megszentelése jöjjön az Úrtól, aki teremtett, fenntart, s bölcsen igazgat mindeneket. Ámen

Ének: 179 „A bűnből hozzád sietek...”

469:1-5 „Jézus nyájas és szelíd...”

Előfohász: „Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjetekek és gyümölcsöt teremjetekek, és a ti gyümölcsötekek megmaradjon; hogy akármit kértekek az Atyától az én nevében, megadja néktekek.”(Jn15,16) Ámen

Előíma: Kegyelmes Urunk, köszönjűk Neked, hogy Te egy olyan Atya vagy, Akihez minden élethelyzetből menekülhetűnk és Akitől ma is kérhetűnk. Segíts hát megfogalmazni őszinte kéréseinket Előttek, hogy amikor ennek a napnak a végén Eléd jövűnk, akkor valóban úgy álljűnk meg, mint akik semmit nem hoznak, egyedűl kegyelmedbe kapaszkodnak.

Köszönjűk Neked, hogy még van szavad hozzánk, hogy ma is úgy alakítottad napunkat, hogy itt legyűnk a tieid közösségében. Kérűnk, készíts bennűnket a vasárnapi úrvacsoravételre. Szentlelkeddel vezess abban, hogy őszintén meg tudjuk vallani ellőttek bűneinket tudva, hogy Te hű és igaz vagy, aki megbocsátod bűneinket és megtisztítasz bennűnket minden gonoszságtól.

Kérűnk, legyen a mi ittlétűnk a megtisztítás, a megmosás ideje. Szűkségűnk van arra, hogy a Te véred fehérre mosson. Szűkségűnk van arra, hogy elfordítsd tekintetűnket Önmagad felé. Szűkségűnk van arra, hogy benned megnyugodjon a mi lelkűnk. Szűkségűnk van arra, hogy terheinktől szabaduljűnk, hogy vállaink fellazuljanak, hogy lélegzetvételűnk és szívverésűnk Rád irányítva egyenletessé váljon. Szűkségűnk van Rád, Aki ma is tanítasz, irányítasz, hitet

erősítesz és bűnbocsánatot hirdetsz az irányunkba. Az Atyától kérünk Úr Jézus-
a Te nevedben légy itt velünk, áld meg bűnbánattartásunkat. Ámen

Textus: Márk evangéliuma 10,28-31

Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek Isten
segítségül hívásával megírva található...

„²⁸Ekkor megszólalt Péter: »Íme, mi elhagytunk mindent és követtünk téged!«
²⁹Jézus azt felelte: »Bizony, mondom nektek: mindenki, aki elhagyta házát vagy
testvéreit, nővéreit vagy apját, anyját, a gyermekeit, vagy földjeit értem és az
evangéliumért, ³⁰százannyit kap már most, ebben a világban: házakat,
testvéreket, nővéreket, anyákat, gyermekeket és földeket, bár üldözések között;
az eljövendő világban pedig az örök életet. ³¹Sokan lesznek elsőkből utolsók, és
utolsókból elsők.«”

Bűnbánatot tartó keresztyén gyülekezet,

szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Emberi ésszel sokszor nehezen fogom fel, hogy hogyan van Jézusnak
ennyi türelme az emberi kegyeskedéssel szemben. Azzal szemben, amikor
jönnek az üres kijelentések és kérdések..., azzal szemben, amikor az életmentő
ígéretei elcsúsznak még a tanítványok füle mellett is..., azzal szemben, amikor a
nagy ígéretek hallgatja úgy, hogy Ő már tudja a tanítványok következő
lépését.

Ahogy a bibliaolvasó vezérfonalunk mára egybekapcsolta a gazdag ifjú
történetét és a tanítványok jutalmáról szóló részt- mi sem tekinthetünk el attól,
hogy mi előzte meg Péter kijelentését és Jézus válaszát. Mindkét alkalommal az
örök élet a kulcsszó, sőt bátran kimondhatom, hogy szinte életünk minden
napján ez a tét. Minden erről szól és ekörül mozog. Jézus Krisztus személye,
tette, a hit, a remény mind ebben csúcsosodik ki.

S úgy élni, hogy tudom, hogy a vége jó lesz, az majd örökké tart, attól nagyobb áldásban nem részesülhet a ma élő hívő ember.

De amíg az örök életért a gazdag ifjú tenni akar valamit, amíg a tanítvány azt gondolja, hogy ő pedig mindent elhagyott, amíg az ember azzal a gondolattal ringatja magát, hogy ő bármit is adhat az örök életért, addig el van zárva előlünk minden.

Ebben már igazán nem segít rajtunk az emberi számítás és a háttérben való munkálkodás a másik ellen. Jézus nem egy sakkjátszmát játszik az emberrel, amiben az ember tudja, hogy hogyan nyerhet. Az ember a szabállyal-a törvénnyel nem támaszthat alá semmit, ha hiányzik belőle a szeretet. Igékkal nem fonhatja körbe saját tetteinek az igazolását- az igazságérzetére hivatkozva miközben mintha létrán járna úgy tapossa el a mellette lévőket.

A mai bűnbánati alkalmunkon kérjük Isten áldott Szentlelkét, hogy vegye el azt a fajta péteri hozzáállást a szívünkből, amely azt gondolja, hogy az ember mindent elhagyott, amikor Jézus követője lett és ezért neki jár az örök élet.

Hiszen, amikor Jézus meghívott, hogy vízre lépjünk, akkor Ő választott ki bennünket egyenként. Az Ő kegyelme, hogy nem süllyedtünk még el. Az Ő kegyelme, hogy imára kulcsolhatom ma este is a kezem és hozhatom az én kategóriámba tartozó „minden”-t, amiről ideje lenne, ha elfordítanám a fejem és irányt váltanék a kereszt felé, ahol Minden értem történt.

Mert én semmit nem hozhatok ebbe a kapcsolatba csak a bűneimet és a bűnbánatomat, felismerve azt, hogy egyedül Ő tett bele mindent- az egész életét abban, hogy nekem jutalmam legyen.

Kedves Testvéreim! Jézus szomorúan nézi a gazdag ifjú küzdelmét és egyben a tanítvány küzdelmét is, amikor saját irányukból, emberi lehetőségként élik meg az Isten országába való bemenetelt.

Sajnos sokszor mi sem vagyunk különbek. Hangsúlyozzuk, hogy mi is hozzád futunk, sőt térdre borulunk, tudjuk a parancsolatokat. Íme, elhagytunk mindent, követőid vagyunk.... Nem mi szabjuk meg, hogy nekünk mivel jönmivel tartozik az Úr Jézus.

Nem így működik az Isten országa. Az már nem a mi kezünkben van, ott nem mi díszítgetünk, sőt nem mi határozzuk meg, hogy ki mehet oda be, mert mi tudjuk az utat. Mert mi mindent odaadtunk, mert mi- ma élő tanítványok vagyok.

Egyedül Jézus Krisztus ad választ ma is, amikor még tart a kegyelmi időszak és elfordítja szemünket önmagunkról és százannyit ígér. Lesz kárpótlás. Üldözések között, de mindenki megkapja a jutalmát. Isten országa egy új rendet fog teremteni. S amiről a földön azt gondoljuk, hogy itt értékes, addig az ott az utolsó helyre kerül.

A jelenben igaz, hogy sok mindenről le kell mondania annak, aki igent mond hívására. De a legnagyobb jutalmunk az, hogy vele járhatunk. A lelkünk megpihenhet benne. A legnagyobb jutalom a százannyiból, hogy átélhetjük a megbocsátás erejét. Amikor már nem emberek véleménye szerint rendezzük be az életünket, hanem egyedül az érdekel, és azzal foglalkozom, hogy Ő mit akar, Ő hogyan lát, Ő mit vesz el, azért hogy formáljon. A százannyiból a jutalom, amikor olyan embereket helyez mellém az Úr, akiket testvérnek tudok nevezni. Mert aki Krisztusért mindent és egyben mindenkit meg tud tagadni, annak már itt a földön az a jutalma, hogy vele járhat. Amit a régi életünkben elhagytunk semmi ahhoz képest, amit egy olyan közösségben kaphatunk, amely Hozzá tartozik. Minőségi kapcsolatok, amelyekben lelkileg fejlődhetünk, miközben együtt közeledünk az Úrhoz. Jézus Krisztus követésében kaphatunk testvért a testvér helyett, olyanokat, akikkel egy vér köt össze. A Jézus Krisztus vére. Az Ő követése által érhetünk célba, ahol vár ránk az élet koronája.

S míg az ember szíve mindenkor szomjas a jutalomra és az elismerésre, tudok-e ebben az esetben hálából ott lenni Jézus mellett. Mert, ahol az ember a jutalomra koncentrálna él ott megszűnik a tanítvány öröme és hálája.

Ne foszd meg magadat attól a jutalomtól, amit Jézus ígér. Ne a Te minden-edet sorakoztasd egymás után, hanem lásd ma meg azt, aki mindent meg tett érted. Ő bűneidet megbocsátva hív. S míg van emberi sorrend, addig van egy isteni sorrend is, ami mindenben tud változtatni. S míg van emberi értelem, addig van, ami ezt felülhaladja és meglepődünk majd azok, hogy a jutalomban, az örök életben olyanok nem fognak részesülni, akikről azt gondoltuk volna, hogy biztos megkapják és ott lesznek. Valamint olyanok részesülnek, akikről nem is gondoltuk volna. Ez a kegyelem, mert az Istennek minden lehetséges. Ámen

Utóima: Urunk köszönjük Neked, hogy a közeledben lehetünk, hogy tanítványaidnak nevezhetjük magunkat. Segíts bennünket abban, hogy mindaz, amit Fiadban értünk tettel, azért mi egy hálás életet tudjunk felmutatni, ami soha nem felejt el, hogy honnan indult. Életet, ami mindig emlékszik azokra az érintésekre a részedről, amikor ott voltál a magasságban és a mélységben. Hálásak vagyunk, hogy hozzád tartozónak nevezhetjük magunkat. Hálásak vagyunk azért, amikor intesz bennünket, hogy a mindent azt nem mi hagytuk el, hanem Te, aki otthagytad mennyei dicsőséged azért, hogy mi majd ott lehessünk veled. Hogy ne meghatározott időben, hónapokban és években gondolkozzunk, hanem örök létben, ami elkészítetett mindazoknak, akik Téged tiszta szívből imádnak, akik már felismerték, hogy nélküled semmik, s a hitük karjával készek átkarolni édes Megváltójukat.

Könyörgünk Urunk mindazokért, akiket ma idehoztál. Te látod a mögöttük lévő napot, beszélgetéseket, küzdelmeket és imaharcokat. Kérünk a kevesekért a sokak érdekében. Hogy ez a maroknyi nép hadd tudjon mindenkor könyörögni vérszerinti családtagjaiért és a Tőled kapott közösségen belüli testvéreiért is.

Könyörgünk a házi úrvacsorázókért, a kórházi ágyakon fekvőkért, az idősek otthonában élő testvérekért. Imádkozunk azokért, akik betegségekkel küzdenek. Uram moss meg mindnyájunkat, Te szakíts el minden felesleges gondolattól, hogy mindenkor a Te akaratod teljesülését tudjuk kérni személyes életünkben, családjainkban, gyülekezetünkben, ebben az országban és világban. Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket. Ámen

Úri ima: Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: Felhívom a testvérek figyelmét az adakozás szolgálatára, ha adakozunk adjunk tiszta szívvel.

Áldás: „Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.”(Jel 2,10c)

Záró ének: 466:1-4 „Rád tekint már hitem...”